

[H. C. Hansen.]

til de større Embeder, men det vilde støde an mod Menighedsraadenes Indflydelse paa Præstevalget, en Indflydelse, som ingen har villet rokke ved.

Jeg er derfor enig i, at der næppe har været andet at gøre end at følge Kommissionens Indstilling om i nogen Grad at simplificere Lønningsystemet. Det har ogsaa medført, at den hidtil meget store Forskel paa Lønninger i København og Provinsen er blevet formindsket.

Efter Kompromisforslaget er det altsaa umuligt helt at bruge Statsskolens Lønninger som Grundlag. I nogle Tilfælde er man gaaet ud over dem, i andre er de ikke naaet, men alt i alt skulde de, som nævnt, svare til disse Lønninger, og derfor kan jeg paa mit Partis Vegne tiltræde Forslaget.

Jeg skal i øvrigt ikke fordybe mig i Enkeltheder i Lønningsforslaget, men blot fremhæve, at en absolut Betingelse for at mit Parti gaar med til den store, men efter min Mening rimelige Forhøjelse af Lønningerne, der her finder Sted, er, at det herefter maa være forbi med de maskerede Løntillæg. At det samme har været Kommissionens Mening, fremgaar af dens Bemærkninger. Det vil maaske alligevel her være paa sin Plads at nævne, at hvad der ydes i Kørselsvederlag, godtgøres for Konfirmandstue o. s. v. maa dække de faktiske Udgifter og ikke mere. I Masser af Tilfælde er det saaledes, at Konfirmationsforberedelserne foregaar i Kirkens Krypt eller i andet Lokale, som uden mindste Udgift for Præsten stilles til Raadighed for Formaalet. Alligevel har disse Præster alle faaet Godtgørelse for Konfirmandstue. Det er min Opfattelse, og jeg har Grund til at mene, det ogsaa er Ministerens, at den Slags ikke bør finde Sted i Fremtiden, det er de faktiske Udgifter, der skal dækkes.

Det samme gælder for Kørselsudgifterne, som jeg ogsaa vil henlede Opmærksomheden paa. Det foreliggende Forslag maa ikke være en Spore for Kirkeministeriet til at sætte Godtgørelsen op i Almindelighed, men Kommissionen maa tværtimod have Opmærksomheden henvendt paa de faldende Biltakster, Muligheden for at køre paa Cykel o. s. v. og derfor regelmæssigt foretage en forhaabentlig nedadgaende Regulering, der svarer til Udviklingen.

Jeg kommer derefter til de kirkelige Medarbejdere, der ikke er Præster. Det er min Opfattelse, at man for dem har foreslaaet en rationel Ordning for København og Frederiksberg. Kordegnene, der før

var Tjenestemænd, faar en Lønforhøjelse, der svarer til, hvad andre Tjenestemænd har faaet. De saakaldte Gravere, der i Virkeligheden intet har med Gravkastning at gøre, men som er Kirkebetjente omtrent svarende til Skolebetjentene, blev i 1920 gjort til Tjenestemænd, hvorefter der i 1927 blev foretaget en Ændring, saaledes at alle, der blev ansat efter den Tid, blev gjort honorarlønnede. Der er imidlertid ingen Tvivl om, at de alle er varigt og fuldt beskæftigede, og det er derfor rimeligt, at de nu atter gøres til Tjenestemænd med alle de Rettigheder, som andre Tjenestemænd har. Vanskeligere er det med Organisterne, hvoraf nogle vel kan siges at være fuldt beskæftigede i Tjenestemandsløvens Forstand, medens andre har væsentlige Indtægter uden for Gerningen, ja, i mange Tilfælde ligger det vel saaledes, at Organiststillingen kun er en Bibeskæftigelse. Man er derfor gaaet den Vej kun at gøre et vist Antal Organistembeder til Tjenestemandsstillinger og saa for øvrigt at forhøje Honorarerne for de øvrige.

Jeg hilser med Glæde, at Honoraret for Kormedlemmerne er forhøjet betydeligt. Der stilles i Øjeblikket saadanne Krav til de paagældende, at den Betaling, de hidtil har faaet, ingen Steder hører hjemme.

Mindre begejstret er jeg for det tilsvarende Forslag vedrørende Folkekirken uden for København. Jeg erkender vel, at Vanskelighederne for Kommissionen har været store, idet Stillingerne der er langt mere uensartede. Man har i Provinsen Kordegne, der er lige saa fuldt beskæftigede som Kordegnene i København, men man har ogsaa Kordegne, der som Hovedbeskæftigelse er Lærere ved det kommunale Skolevæsen, maaske med nedsat Timetal. For Graverne er Uensartetheden vel næppe saa stor; i de fleste Provinsbyer er de helt og fuldt beskæftigede, medens Organisterne kun i de større Sogne kan siges at have en egentlig Livsgerning ved Kirkerne.

Jeg havde haabet, at man havde været i Stand til at skære igennem ved simpelt hen at foreslaa, at i alle Tilfælde, hvor Virksomheden var af samme Karakter som i København, skulde der oprettes Tjenestemandsstillinger; det har man ikke gjort.

Forslaget aabner en Mulighed for nye Tjenestemandsstillinger, ja, i Bemærkningerne peges der ogsaa paa, at det vil være rimeligt at gøre det overalt, hvor der er Tale om varig og fuld Beskæftigelse. Jeg kunde godt tænke mig denne Bestemmelse skærpet. Under alle Omstændigheder haaber jeg, at